

Μιά ζωή γέμισα . . .

Μιά ζωή γέμισα
Μιά ζωή γεμάτη ινδάλματα
Βιαστικό πέραςμα τῆς ὀρφανῆς μουσικῆς
Ἐνάμεσα στὰ πιὸ λευκὰ ὀστὰ
Ἐκεῖ ποὺ πάγωναν τὰ κρύσταλλα
Κι ἀρχίζανε τὰ μάτια νὰ θυμοῦνται
Τυχαῖα πρόσωπα δλότελα τυχαῖα
Ἐκεῖ ποὺ κλείστηκαν οἱ πεθαμένοι
Βαλμένοι σὲ μιὰ πέτρα σὲ μιὰ κίνηση
Ἀποκοιμίζοντας τὸν ἔρωτα σὲ ἄλλα γόνατα
Σάρκα στιφῆ
Κοιμένη ἀπὸ σώματα ποὺ ἔγερναν
Σὲ χρώματα ἡλιακὰ μέρες καὶ δρόμους
ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΡΟΣΤΑΝ
Χρώματα μέρες δρόμοι ποὺ ἔζησα

Κλείνουν οἱ δρόμοι ἕνας - ἕνας
Κλείνουνε πίσω
Πίσω ἀπ' τὰ κουρασμένα πόδια μας
Μὲ τὰ χλωμὰ παράθυρα μὲ τὰ φτωχὰ ινδάλματα
Λόγγη τοῦ Χρόνου ἰκρίωμα τοῦ Κειροῦ
Κλείνουν τὰ πρόσωπα τὰ μάτια μέσα μου
Βαραίνω

(Πῶς χῶρεσαν
Πῶς χῶρεσαν δλα μέσα μου μ' Ἀγάπη)